



KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

*A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission*

Case Summary

| | |
|--|--|
| Country of Decision/Jurisdiction | Poland |
| Case Name/Title | |
| Court Name <i>(Both in English and in the original language)</i> | Naczelny Sąd Administracyjny Supreme Administrative Court |
| Neutral Citation Number | II OSK 237/07 |
| Other Citation Number | LEX no 505308 |
| Date Decision Delivered | 08/05/2008 |
| Country of Applicant/Claimant | Russian Federation |
| Keywords | Persecution, Inhuman or degrading treatment or punishment, non-state agents of persecution, well-founded fear, past persecution |
| Head Note (Summary of Summary) | Judgement on gender-related persecution by non-state agents of persecution (domestic violence and rape). |
| Case Summary (150-500) | The applicant is a woman from Dagestan of Avar origin. For many years she was exposed to domestic violence. Finally, in 2005, after being raped by her husband's friends, she decided to leave Dagestan. She arrived in Poland where she applied for asylum. |
| <i>Facts</i> | The administrative authorities in both first and second instance refused the applicant refugee status, but decided to grant her a tolerated stay permit due to the generally instable situation in Dagestan. The Regional Administrative Court in Warsaw upheld this decision. She appealed against its judgment to the Supreme Administrative Court. |
| <i>Decision & Reasoning</i> | The Supreme Administrative Court annulled the first instance judgment, underlining that the authorities did not consider whether the particular social group ground could be applied in the case. According to the court, the fact that the applicant did not seek protection in her country of origin cannot automatically justify refusal to grant refugee status, especially if she claims that state protection is not available or illusory. It also referred to the role of COI in establishing whether women can be regarded as a particular social group and criticised the authorities for ignoring evidence submitted by the applicant concerning the situation of women in the Russian Federation. The Court discussed what constitutes persecution, referring to Article 9 QD: "In the beginning of (our) considerations the notion of persecution shall be explained. The Geneva Convention does not define this term. Provision of Article 9 sec. 1 of Council Directive 2004/83/EC of 29 April 2004 on minimum standards for the qualification and status of third country nationals or |



KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

*A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission*

stateless persons as refugees or as persons who otherwise need international protection and the content of the protection granted (OJ L 304/12 of 30 September 2004, hereinafter: Directive 2004/83/EC or Qualifications directive) can prove helpful when qualifying a certain act as persecution.

According to Article 9 sec. 1 of the Directive, acts of persecution, within the meaning of article 1 A of the Geneva Convention, must be a) sufficiently serious by their nature or repetition as to constitute a severe violation of basic human rights, in particular the rights from which derogation cannot be made under Article 15(2) of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, or b) be an accumulation of various measures, including violations of human rights which is sufficiently severe as to affect an individual in a similar manner as mentioned in a)".

„Na wstępie rozważań należy wyjaśnić pojęcie prześladowania. Konwencja genewska nie definiuje tego pojęcia. Dla kwalifikacji określonego działania jako prześladowania mogą okazać się pomocne postanowienia art. 9 ust. 1 dyrektywy 2004/83/WE Rady Unii Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. E.U. z 30 września 2004 r., L 304/12, dalej: dyrektywa 2004/83/WE lub dyrektywa kwalifikacyjna).

Przepis art. 9 ust. 1 dyrektywy stanowi, że akty prześladowania w rozumieniu art. 1A Konwencji genewskiej muszą być: a) wystarczająco poważne ze względu na swoją istotę lub powtarzalność, żeby stwarzały poważne naruszenie praw człowieka, w szczególności praw, których nie można naruszać, zgodnie z art. 15 ust. 2 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności lub b) być kumulacją różnych działań, w tym takich naruszeń praw człowieka, które są wystarczająco poważne ze względu na oddziaływanie na jednostkę w podobny sposób, jak zostało to określone w lit. a)".

The Supreme Administrative Court applied this definition to D.M.'s case and gender-related forms of persecution, stating that rape, beatings and ill-treatment constitute persecution:

"Acts of persecution can take the form of acts of physical or mental violence, including acts of sexual violence (Article 9 sec. 2a of the Qualifications Directive).

In the light of the definition of persecution established in the Directive there is no doubt that rape, beating and ill-treatment constitute persecution within the meaning of the Convention. It should be pointed out that international human rights and international criminal law explicitly regard certain acts as violations of fundamental human rights – for instance through gender-related violence – and treat them as serious abuses which amount to persecution. (Guidelines on International Protection, Gender-Related Persecution within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, UNHCR, 7 May 2002). Claiming that rape, beating and ill-treatment cannot be considered persecution constitutes, therefore, a violation of substantive legal provisions



KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission

– article 1A p. 2 of the Geneva Convention and Qualifications directive through their inaccurate interpretation. Rape constitutes a violation of Article 3 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (Article 3 of this Convention states „No one shall be subjected to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment”). The Universal Declaration of Human Rights adopted and proclaimed by the UN General Assembly on 10 December 1948 contains the same prohibition (Article 5). Every human being has the right to life, liberty and security of person (Declaration Article 3). At the same time, everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status (Article 2). Thus rape and domestic violence constitute a violation of the right to life and personal safety and qualify as degrading treatment”.

„Akty prześladowania mogą przybierać formę aktów przemocy fizycznej i psychicznej, w tym aktów przemocy seksualnej (art. 9 ust. 2 lit. a dyrektywy kwalifikacyjnej).

W świetle definicji prześladowania zawartej w dyrektywie nie ulega wątpliwości, że gwałt, bicie i znęcanie się stanowią prześladowanie w rozumieniu Konwencji. Należy zauważyć, że międzynarodowe prawa człowieka oraz międzynarodowe prawo karne jednoznacznie uznają pewne działania za pogwałcenia podstawowych praw człowieka - na przykład poprzez przemoc na tle seksualnym - i traktują je jako poważne nadużycia, kwalifikujące się jako prześladowania (Wytyczne w zakresie ochrony międzynarodowej, Prześladowania ze względu na płeć w kontekście Artykułu 1A (2) Konwencji z 1951 r. i/lub Protokołu dotyczącego statusu uchodźców z 1967 r., UNHCR, 7 maja 2002). Uznanie, że gwałtu, bicia i znęcania się nie można zakwalifikować jako prześladowań, stanowi zatem naruszenie prawa materialnego - art. 1A pkt 2 Konwencji genewskiej i dyrektywy kwalifikacyjnej poprzez ich błędną wykładnię. Gwałt stanowi naruszenie art. 3 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (art. 3 tej Konwencji stanowi: "Nikt nie może być poddany torturom ani nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu"). Powyższy zakaz zawiera również Powszechna Deklaracja Praw Człowieka przyjęta i proklamowana przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 10 grudnia 1948 r. (art. 5). Każdy człowiek ma bowiem prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swojej osoby (art. 3 Deklaracji). Każdy człowiek jest zarazem uprawniony do korzystania z wszystkich praw i wolności wyłożonych w Deklaracji, bez względu na różnice rasy, koloru skóry, płci, języka, religii, poglądów politycznych lub innych przekonań, narodowości, pochodzenia społecznego, majątku, urodzenia lub jakiegokolwiek inne różnice (art. 2). Gwałt i przemoc domowa świadczą zatem o naruszeniu prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego oraz kwalifikują się jako poniżające traktowanie”.

Additionally, the Court considered what should be taken into account when assessing the applicant’s fear of persecution and stated that being persecuted in the past does not always suffice:

„Assessment of the well-founded fear of persecution must, therefore, be made by assessing the credibility of the applicant and the statements s/he has provided, within the context of external circumstances. The mere fact of



KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

*A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission*

| | |
|----------------|---|
| | <p>past persecution does not alone justify granting protection according to the Convention".</p> <p><i>„Ocena przesłanki uzasadnionej obawy przed prześladowaniami musi być więc dokonana poprzez ocenę wiarygodności strony i złożonych przez nią wyjaśnień w kontekście okoliczności zewnętrznych. Sam fakt prześladowań w przeszłości nie uzasadnia bowiem udzielenia ochrony konwencyjnej”.</i></p> |
| <i>Outcome</i> | <p>The Regional Court's judgement and the second instance administrative decision were repealed. The case was reconsidered by the first instance administrative authority, which granted the applicant refugee status (the national researcher is familiar with the case; the applicant was supported by Helsinki Foundation for Human Rights).</p> |